

754

מדינת ישראל  
הכנסת

ט.פ.

פרוטוקול מס' 15 / א'

מישיבת ועדת השרותים הצעירים, שהתקיימה ביום ג',  
י' בתמוז תשט"ז - 19.6.56, בשעה 9.00.

נוכחו - חברי הוועדה:

- ר. הקטין - היו"ר
- ב. ארדיטי
- ב"צ הראל
- י. כסיס
- ס. יונאיצ'סן
- פ. זוארץ
- ס. כפרית
- י. ניצני
- ד. נצר
- ר. צברי

פוזטנים:

מר ברסלע - המנהל הכללי של משרד הסעד  
גב' צ. בלון - מטעם משרד הסעד  
גב' הוטנר -

על-סדר-היום: המסך הדיון על הקצוצים בתקציב משרד הסעד.

- - - -

היו"ר ר. הקטין:

אני פותחת את הישיבה.

ה ו ח ל ט

לבקר את חבר הכנסת ארם - היו"ר ועדת השרותים -  
בבית-החולים. מטלחת מטעם  
הוועדה אשר תהיה טורכבת מהחברים הבאים:  
ב. ארדיטי, פ. זוארץ וי. ניצני, תבקר אותם.

היו"ר ר. הקטין:

יש בידי מכתב מטעם מרפאי השיניים.  
עלינו לעסוק בזה כי הם דורשים זאת.  
דברתי עם שר הבריאות והוא אמר כי הוא מוכן לעסוק בזה, אך זה  
יקח זמן. שר הבריאות הציע לי שאנו נקבל את המסלחת שלהם.

ג"צ הרמל:

אני מציע שאנו נקדיש דיון לפני קבלת  
המסלחת. כזכור, היה כבר דיון על נושא  
זה בוועדת הסירותים, והוועדה שמעה אותם. הדעה היא, שמוכתבו  
לא רק לדאוג לפרנסתם של מרפאי השיניים, אלא גם לספור על בריאות  
הנשבי המדינה.

ד. נצר:

אני נגד קבלת מסלחת וגם נגד  
דיון מוקדם. אנחנו, אהרי בירור פנימי  
בוועדה, הגענו לידי החלטה המוסתת סכרי לפתור את בעיית מרפאי השיניים.  
יש לתקן את החוק. זו היתה חוות דעתה של הוועדה. הוועדה איננה  
מתקנת את החוק, מתפקידו של משרד הבריאות לעשות זאת. שר הבריאות  
נקודת, אמר שאפשר לעשות זאת מבלי לתקן את החוק, ואילו אנחנו הגענו  
את דעתנו ואמרנו, כי אין מה לעשות מבלי לתקן את החוק.

ועתה הבעיה היא זו: הפרוצדורה בענין זה  
היא פשוטה - א. שר הבריאות מתנגד לתיקון החוק, אזי קבוצה של חברי  
כנסת יכולים לעשות זאת, ע"י הגשת הצעתם בפליאת הכנסת.

אני מציעה להטיב לבאי-כח מרפאי השיניים,  
שהוועדה לסירותים ציבוריים דנה כבר בבעייתם, וכי היא איננה יכולה  
לעשות דבר מבלי ששר הבריאות יציע את תיקון החוק.

היו"ר ר. הקטין:

אני מבינה שזו היתה דעת רוב חברי הוועדה.  
אני מציעה שלישיבה הבאה נסצי את הפרוטוקול  
של אותה ישיבה אשר התקיימה בסוף הטובב של הכנסת השנייה,  
ואשר בה החליטו על קבלת החלטה זו.

ד. נצר:

אם כך הוא הדבר, הריני להציע שאנו נזמין  
את באי כח משרד הבריאות ונפתח בדיון על  
נושא זה.

היו"ר ר. הקטין:

ועתה אני מוסרת את רשות הדיבור לשר  
ברסלע, והוא ישיב על השאלות אשר נשאלו בו  
התחרונה.

שר ברסלע:

בין השאלות וההערות שהיו בישיבה הקודמת,  
היו הערות כאלה שנדמה לי שמשרד הסעד יכול  
היה להצטרף לדעת חברי הכנסת וטקומם וזמנם היה לפני מיטור התקציב,  
כי לו היה באמת אפשר להספיע על הגדלת התקציב של משרד הסעד, כי אז  
לא היה נכנס לגרעון בסוף השנה.

לפני שיצאתי לחו"ל היו דיונים על התקציב,  
ואנו הוכחנו שמשרד הסעד קבל תקציב כל כך מצומצם עד כי היה נאלץ  
לאיכנס לגרעון. אם, למשל, שכר החזקת ילדים במוסדות עלה בטווח השנה,  
הן במוסדות סגורים והן במוסדות פתוחים, ואנו לא קבלנו שום  
התייקרות בשנה זו, אזי ברור שזה נזקף על התקציב של השנה  
הזו. עתה נדרש משרד הסעד לקצץ את התקציב בסכום של 219 מלף לירות.

יש עניינים אשר מבחינה מתמטית הם נכונים, עם עושים חשבון בכמה מחוזים מתבטאת המטכורת, אזי לפעמים נראה כי עם נבנה כך, הרי שנוכל להתגבר על המצבן למסיתו של דבר, מנו טוענים שאין פקידים מיוחדים, מפני שבכל פעם מוסרים לנו תקצבו כך וכך עובדים לדעתנו, בדרך זו אי אפשר לייעל את העבודה. אין פירושו של דבר שכל מהל מחלקה יבוא ויאמר: אני יכול לקחת 3 עובדים ספיריניים, ואין לי צורך בכל המטה, או שמונה או אפילו תטעה העובדים שעובדים בחדר זה. זאת בני מוסר ללא הגזמה מצד אחד, וללא הסדר מצד שני - שאפשר לייעל את העבודה. אולם עניני הפנסיה אינם מסודרים ויש לנו עובדים אשר עובדים שנים רבות, עוד טיפי הועד הלאומי. בחוק הגימלאות ישנו פרט אחד בלבד אשר אותו קבלה הכנסת. ישנם 15 מעיפים יסודיים, אשר אותם צריך להגיש. הדברים האלה יקבעו ע"י הוועדה שתתמנה. הוועדה הזו יושבת וטעבדת את התקנות והיא צריך לקבל את הגוטפנקא מאיגוד עובדי המדינה. בדמה לי, טעד היום רק 40 עובדים מקבלים פנסיה. זאת עדיין לא נקבע בחוק. במציאות כמות שהיא, אין אפשרות לפטר פקידים.

ישנן מטרות פנויות בממשלה, וכל מטרה מתפנית, אתה לא תוכל לעשות ולא כלום עד אשר הוועדה הפקטיבה מטפירה.

היו חברי ועדה שאמרו שכמילוי לא נצלנו כל כך בכון את התקציב. ובכן, הדבר הראשון הוא, בטען שנים ביהלנו מאבק עם האוצר שהיה מטפיר לשני החדשים האחרונים את הסיסון של האלק גדול של התקציב, ולא היתה אפשרות טכנית לבצע את התקציב. לאחר מכן הדבר היה טובא בפני ועדת הכספים, והיה לא היתה מאשרת את ההוצאות שהוצאו.

השנה נמצאנו בלחץ גדול על האוצר, ולא נוצר מצב כזה שהביצוע של הפעולות הזקוקות לסכומים גדולים, נטמרו לשני החדשים האחרונים. מכיון שכך, יצא איפוא שלא זו בלבד שלא נמא עודף בתקציב אלא שהוצאנו בשנה שעברה יותר התחייבויות משהיו לנו בתקציב.

בשנה שעברה היה לנו גרעון מעטי בסכום של 60 אלף לירות; אני מקווה שהגרעון הזה יכוסה. יותר מזה: סכום של 350 אלף לירות יש לנו בהתחייבויות על חשבון השנה שעברה שאין להן כיסוי תקציבי, ועל כן האוצר מעביר את זה לחובת התקציב שלנו בשנה זו.

סכום כך הסכום הזה של הגרעון - 350 אלף לירות ועוד 200 אלף שנדרשנו לצמצם בתקציב, יוצא שלמעשה נטמרו לנו לסיסוט כ-10 מיליון ו-300 וכמה אלף לירות.

שמעתי כי לא כל המטרדים מסרו על הקצוצים. אולם, מנו שייכים לאותם המטרדים שהטר קובע שאם יש הודעה, אזי צריך להודיע לאוצר. קצוץ של 2% בתקציב.

אשרתי שיש כמה וכמה מטרות אשר עליהן יש סכרזים. החלטנו שאנו לא נמנה עד תום חודש יוני, ועל ידי כך אנו נצמצם 25% אלף לירות.

ירושלים נהנית מהסתתפותנו במידה גדולה מאד. 20% מהסכום של 450 אלף לירות מקבל ירושלים. זה כולל את המעבדות המטרטות לירושלים. אנחנו מציעים לקטץ בסעיף זה סכום של 15 אלף לירות.

יש סעיף תחבורה למעבדות, זהו טפעל לא שלנו התנגדנו שדבר זה יוכנס לתקציבנו. הסעיף הזה נטמר בסכום של 15 אלף לירות, ואנו הצענו לקטץ בסעיף זה 7000 לירות.

עולים חדשים: בהזמם נוריות החדות אנחנו השמענו שהעליה החדשה היא בהרבה יותר טובה מהעליות הקודמות, במובן הסלקטיבי. אבל אין עליה שלא הביאה אחוז סטויים של מקרים מציפליים. ישנם מקרים

אשר עם בנותם נרצה הם נהפכים למקרים סוציאליים. ולדוגמה: ילדים שהגיעו למרץ אחרי אמצע שנת 1955 נחשבים עוד כעולים חדשים. הם של ילד אחד מנולגיה הוכנסה לבית-חולי רוח; הילד נחשב למקרה סוציאלי. משפחה מארת מתורכיה עם הגיעה נרצה, האב לעיני בנו רוצח את אשתו. מקרים אלה שייכים לסוג של עולים חדשים, לטיפול בעולים חדשים הוכנס לתקציבנו סכום של 40 מלף לירות. מנחנו הצענו לגמל את הסעיף הזה ולהכניס אותו לסעיפים אחרים. סכום זה, לכל הדעות, אינו מאפשר לך להתחיל בפעולה. המסכנו בדיונים שלנו בענין זה, ואז אמרו לנו שהסוכנות לריכה להקציב בשביל פעולה זו. אנו נמצאים עדיין בסוף בענין זה.

פזור פרדס-חנה: מנחנו מציעים לנסות בסעיף זה 50 מלף לירות. היו בפרדס-חנה 280 משפחות ובודדים. עכשיו יש 380 משפחות ויחידים. הסוכנות והעובדים הסוציאליים שלנו הגיעו לכלל דעה ש-250 משפחות, אשר הן קשורות מבחינה חברתית וכלכלית למקום, ואין זה רצוי להוציאם משם, כי הם היכו שרשים בפרדס-חנה. מנחנו קבענו 450 מלף לירות לפיזור פרדס-חנה; מתוך סכום זה נוכל לקטף 50 מלף לירות. אם לא נוכל להוציא כסף זה, אזי יש לנו מקור שני והוא, הסוכנות. הסוכנות משתלפת ב-250 מלף לירות והיא לא הכניסה את פלוג השתתפותה בשנה שעברה. אם יהיה הכרח לגייס עוד סכום של 50 מלף לירות, אז היא תבקש למלא את התחייבותה.

ועתה, לשאלת רעענה וצפת: העובדה היא שהסוסד לא נפתח עדיין ואנו יכולים לקטף עוד 40 מלף לירות מהם נפתח אותו ב-1 ליולי. הוא הדין לגבי צפת אשר טרם נפתח; איננו רוצים שנוכל לפתוח מיד את הסוסד בצפת.

אם היינו חושבים, היינו מציעים לסירוף כזה שהיינו יכולים להפעיל את הסוסד השני. נגיד שיש לנו 120 מקומות ברעננה בבתיים כמו שהם, הרי מנחנו יכולים להכניס לשם 120 ילד. אך אם מנחנו נתחיל לטפח את הילדים במסך תשעה החודשים הללו, אז יהיה זה טפעל גדול. פעולה זו קשורה בדבר נוסף: את הסוכנות סגבעת-טפט בצורך להעביר לשם.

מנחנו נמצאים בסוף רציני עם עליית הנוער ויתכן שיבוא תחליף במקום הסוסד צפת. ישנה הצעה, ויתכן שביצע לידי הטכס עם עליית הנוער, אז בצוע דבר זה לא יגיע לידי בעיה תקציבית.

יש לנו עוד סעיף אחד אשר מתוכו אנו נוכל לקטף עוד 2000 לירות, ועל ידי כך נגיע לסכום שנתבקשנו לקטף - 219 מלף ל"י.

הסברתי קודם לכן, שיש ועדה בין-מסודית, אשר היא בורכת מנציגי משרד הדתות, משרד החוץ, משרד העבודה, משרד הסעד משרד החינוך ומשרד המסחר והתעסיה. ועדה זו מטפלת ברשימות ייבום של הפיסיונים. הם היו מועלים בצורה לא רק של סידור ילדים אלא גם במשלוח מזון והלבשה. הם היו משוחררים מתשלום טכס. יש להם סוכנים רבים בארץ. בעיה זו מהווה ענין מסובך מאד מבחינה מדינית. כל המנסים משוחררו מהודו-סין מקבלים אשרת כניסה למרץ בתור תיירים. רבים מאד מבין הפיסיונים נמצאים באופן קבוע בארץ, והם עובדים במיסיונים בציד נפשות.

בארצות המזרח בתי הספר של הפיסיון היו

נחשבים לבתי ספר מן הטובים ביותר. היהודים ששם היו רגילים לשלוח את ילדיהם לבתי ספר אלה, והם התכוונו בזה להוסיף על השכלת בניהם. ואילו בתי הספר שלנו נחשבים לבתי-ספר של הקהילות, כי אם אינם מלמדים צרפתית, ועל כן הם שולחים את ילדיהם לבתי ספר אלה.

סעיף זה בועד לפעולה של סידור ילדים  
במקרה הצורך מטעמי המיסיון. בשנה שעברה הושג הסכם עם עליית  
הנוער, בו נאמר כי כל ילד שהוגש למעלה מגיל תשע, והוגש נמצא שייך  
למסגרת סעיף זה, אזי הוא יישלח למוסדות של עליית הנוער.

ישנם הורים אשר הם מפייסיים לטובת אה ילדיהם  
למיסיון. בשנה שעברה הוצגו למעלה מ-62 אלף לירות לפעולה זו.  
"קרן ילדינו" חדלה להשתתף בהחזקת ילדים.

חוץ מזה אנחנו מסתתפים בתמיכות במועדונים  
שונים בקשר עם פעולות המיסיון. סעיף זה מתבטא ב-30 וכמה אלף לירות.  
ישנם כמה מועדונים שהם בשותפות עם ארגוני נשים וכו'. סכום זה היה  
בשנה שעברה, ומיליון השנה זה מתחלק בערך ב-50%-50%.

אנחנו מסתתפים בהחזקת ילדים במוסדות  
סגורים ופתוחים בסכום של 50 אלף לירות. ישנם מועדונים המספקים  
כפעולה פרימיטיבית בגד פעולת המיסיון.

אנו נסמעים להזדהות עסקנים,  
במטרה שיש לפתוח במקום מסויים מועדון, וזה מכון בגד פעולת  
המיסיון, אזי מועדון כזה בהנה מתקציב זה.

נשמלתי כגון, מהו אחוז המסכורת בתקציב:  
אחוז המסכורת לעומת הפעולות הוא 23%.

לגבי הדוגמאות שקבלתם על התמיכות למספחות,  
יש לנו סיף עוד סוג אחד - חולי שחפת אחרי עזבם את בית-החולים הם  
מקבלים 25 לירות לחודש להזנה מוגברת, וזה בטווח שלשה חדשים אחרי  
צאתם.

טוב היה לטווח את תכנית משרד המעד לא  
כתשובה לדיון אלא כפתיחה לדיון.

הינו"ר ד. הקטיון:

בדמה לי כי בעקבות סקירה זו, אנו נצטרך

להקדיש בירור נושא.

ב"צ הרמלי:  
היתה פתיחה בשאלה זו, ובעצם בתעוררה  
השאלה לפני שבא-כוח משרד המעד טען שצריך  
לסבור או לא לפתוח מוסד. אנחנו שומעים עכשיו שאפשר לקצץ 2% מבלי  
לפגוע במוסדות. (מר ברסלע: אנו פוגעים רק בצפת). הבינותי שאין  
כגון מקום של סגירה או אי-פתיחת מוסד מחוסר כספים. אם זה כך,  
אני מציע לגבור בעיה זו, ולהעמיד שאלה זו בישיבה אחרת, ושהיא לא  
תהיה קטורה עם בעיית הקצוצים בתקציב.

אני מציע שוועדה מיוחדת תעבור על פרטי  
התקציב עם באי-כוח משרד המעד, ותראה האומנם אין אפשרות לקצץ  
ב-2% מבלי לבטל מוסדות או לא לפתוח מוסדות.

פ. כפרית:  
ברמה לי כי הסקירה שניתנה היום היא  
יותר רחבה ויותר מאלפת מזו שניתנה בטווח  
שעבר. היום אנחנו גם כן שומעים את הסכומים הגלה - 80 אלף לירות  
בצפת וברעננה; נאמר כי ברעננה אין בזה מסוים פגיעה, ובמטרה לצפת -  
סניעת התקציב כולו. עקב כך, אנו מבקשים לטווח אי-בפורמציה סלחה  
יותר בענין צפת, כי זוהי בעיה הקטורה עם ילדים דפסיביים.

ד. נצר:  
אני מציעה שאנו נסכם בזה: ועדת השירותים  
קבלה לתשומת לבו את האינפורמציה על  
בעיית הקצוצים בתקציב משרד הסעד.

אנו נכנסנו לדיון על פעולות משרד הסעד.  
אנו החלטנו כבר פעם שאנחנו נחזור לדון מחלקות מחלקות של משרד הסעד.  
אני מציעה שאנחנו עכשיו נשמע את הרצאתה  
של גב' הוטנר.

ש. יוניצ'מן:  
אני מזכיר מפני אי-פתיחת מוסד צפת, ועל  
חברי הוועדה לא לעבור בקלות כזו לסדר היום.  
(ג"צ הרצל: אתה סעכב את הפתיחה).

המצב בצפת הוא בתהליך של ירידה. כל מוסד  
שעוד לא נפתח, אז מספר אנשים בצפת מחכים לפתיחה זו, משום שהם  
ודאי עשו כבר חשבונות של עבודה וכו'.

גב' צ. בלור:  
למעשה, גב' הוטנר תדע לתת את הסקירה על  
פעולת המוסדות הרבה יותר טוב מפני.

תרשו לי לדבר על שני המוסדות שלנו:  
"רוחמה" שבכפר-סבא וגבעת-שמס, המיועדים לילדים מפגרים.

אם כן, השנה חל שינוי ניכר בטיפול בילדים  
לקויי גוף ונפש. כמה סילבות ערבים להתפתחות זו: ראשית, בכוח אדם.  
גב' אביבה גר, מטצרים, היא מומחית לפעולה זו; היא השתלמה בטח  
זה במרצות-הברית. נוסף לה יש לנו כמה מומחים מאנגליה. המנהל  
של המוסד בגבעת-שמס הוא מומחה בפעולה זו. עבודתו עם הכניסה רמה  
גבוהה בעבודה. הוא הולך לפני שיטה של חלוקת הילדים למי רמתם,  
תעסוקה גופנית, פעולות נופש.

משרד הסעד הצליח לקדם את המוסד בגבעת-שמס,  
ע"י הכנסת סים למוסד, סלילת כביש, חשמל. שלחנו את ההקצבה שלנו  
בטרף או בפברואר.

בר. ברסלע:  
מנהל זה עומד לנסוע בחזרה לאנגליה למסך  
שנה אחת.

גב' צ. בלור:  
לדעתי נצטרך עוד צעד אחד קדימה לטובת גבעת-  
שמס באם נפתח מוסד חדש.

בדרך כלל נהוג בעולם ביטוח הפרדה בין  
צעירים וצעירות מפגרים עמוקים. גם לנו היו שאלות אם לשים את שני  
הסוגים, גם הצעירים וגם הצעירות ביחד, אבל אני מוסרת ששני הסוגים  
הגלה הינם ערבים בעד התקדמות-מה של כמה צעירים וצעירות הנמצאים  
במוסד. אנו נמצאים בדעה, למרות הכל, שיש להפריד ביניהם. גם במוסד  
כפר-סבא - רוחמה - חל שינוי. אחד המומחים מאנגליה שבא לארץ,  
אשר אותו הזמנו לכפר-סבא, הכניס הרבה מאוד שינויים לטובה לתוך  
המוסד. היועץ שלנו, ד"ר בורנסטלין, הצליח להכניס שינוי כזה במוסד.  
האורטופד ד"ר זירמן, הוא אחד מן הטובים. עצם נוכחות אל מומחים,  
עצם נוכחות רופא מיוחד, שבמצב חצי יום במוסד - הכניסו הצלחה רבה  
בפנים המוסד.

בכפר סבא יש הרבה מאוד לקויים. הוא מלא  
עד אפס מקום. מספר המקומות המקסימלי הוא 170, והילו אנו קלטנו  
בתוכו 216 ילדים; עשינו זאת מתוך מוסד ברירה. במוסד זה ישנם

יש מדיניותם שאנו קוראים להם אמבטיליים עמוקים. הם מפגרים.  
ונשמלת השמלה, מה לעשות עם האגרסיבים האלה, כיצד לאפשר להחזיקם  
במוסד?

יש לציין לטובה העניין שבמסד-טבא יש לנו  
שלוש קבוצות בן, יש לנו כן תעסוקה יפה מאוד, סדורות וכו'.  
הברי הכנסת מזמן לא בקרו את המוסד והיה טוב אם היו מבקרים והיו  
רואים את הדיאגנוסות היפות, את עבודות המוסד, עבודות יד, עבודות  
נגרות פשוטה עבודות גן. יש לנו שני גבנים בכפר-טבא.

חל גם שינוי לטובה בקרב טינורות שוכבים.  
הם נתקבלו למוסד כשהם שוכבים; עתה הם יכולים לטבא.

יש לנו ועדה מייצגת על יד המוסד דוחסה.  
למרות ההתקדמות בשני המוסדות, יש לתאר, לצערי הרב, את המצב הפרוע  
בחס לילדים מפגרים.

אם האוצר רוצה לקצץ בתקציב - וזוהי זכותו -  
שהמוסד רעננה לא ישתה. כל דחיה  
ודחיה בפתיחת המוסד גורמת למטרות. בני יודעת סקרה שמישה אחת נסתה  
לאבד את עצמה לדעת וגם את בנה רצתה לשרוף, ששום שלם מפנה סידור  
עבור בנה הדפטיבי.

מינני יודעת אם יש לעמוד על פתיחת המוסד  
צפת; אבל זאת עלינו לדעת כי מוסד שני מוכרח להיפתח, כי אחרת לא  
נוכל להחזיק מעמד. מצלנו רשומים כ-1200 ילדים הפתחים בתור לסידורם  
במוסד. נוסף לזה יש להגיד שבין ילדים מפגרים ישנו טוב אשר הוא  
מיננו שיין למטרדנו כי אם למטרד הבריאות; הם אגרסיבים מסע, הם  
חולי נפש.

אנחנו השתדלנו לשכנע את הרשויות המקומיות  
לפתוח מוסדות. הנסחבו להשתתף בתקציבם. במוסדות אלה אין לימודים,  
כי הם תעסוקה. בכמה ערים וכמה רשויות מקומיות, נרשמו לקיים כמה  
מוסדות יום, וזה כמובן לילדים יותר קלים. הסוג הקשה ביותר נמצא  
ברוחסה. אנחנו חושבים שחלק מהם אפשר לסדר במוסד יומי.

ישנה מגודה למען המפגרים אשר פתחה בירושלים,  
אחרי בניני אליאנס, בית סלאכה - וזה גם כן בהשתתפותנו - וסם מועסקים  
10 ילדים וילדות.

אני מבקשת שלא העזרה מטעם הארץ הכנסת שלא  
לקצץ במוסדות הילדים המפגרים על מנת לסייע לנו לפתור את בעיתנו זו.

גב' הוטנר:

אני מדבר בעיקר על מוסדות של עבריינים  
צעירים. חל שינוי מסויים בחוק. ב-264.55  
התפרסמו תקנות חדשות לפקודת עבריינים צעירים משנת 1937. לפי  
התקנות ניתנות סמכויות דחפות לגוף האדמיניסטרטיבי המטפל בילדים  
האלה. השינוי הוא זה שהמטונה על המוסדות קובע בסיון הילדים,  
לאחר מכן באים באים לגוף המרכזי והוא מחלק אותם למוסדות השונים.  
קודם הטופס היה קובע לאיזה מוסד כל ילד ילך. כל עוד שאוטוס היה  
קובע, היה באופן עקרוני רוצה לסדר את הילדים במוסד; אבל כשלא נמצא  
מוסד מתאים, אז הוא עם אותו במקום פתוח או שהוא משחרר אותו.  
הוא היה שולח אותו אלינו מבלי להתחשב בעובדה אם יש בו חין הפטריות  
בשבילו. אנחנו כמין מחוייבים על פי בית המשפט למצוא את הסידור  
לילד, ואנחנו עלולים להיות נידונים על בזיון בית המשפט במקרה שלא  
נמצא את החלטתו.

העובדה שאנו נרץ קטנה, ואין לנו  
 ריכוזים של סוג אחד, אלא שיש לנו מיעוט של סוגים שונים, אי אפשר  
 להכניס ילדים מסוגים שונים לגמרי למוסד אחד. אנו חסרי מניסין לפתור  
 את הבעיה בדרכים שונות. יש לנו גם ילדים שהם נמצאים בתהליך  
 של סחלת נפש; שאלה זו התעוררה עוד קודם לכן, ואכן גילינו מו"ט עם  
 מטרד הבריאות שהטיפול הפסיכיאטרי יינתן ע"י מטרד הבריאות; להקים  
 מוסד מעין בית-חולים בטר יעקב, ואילו כל הצרכים האחרים יחולו על  
 מטרד המער. אולם דבר זה נתקל בבעיות תקציביות גדולות ביותר.  
 אנו לא נוכל להכניס ילד צעיר לבית-חולי דוח של מטרד  
 הבריאות, במחלקה של מבוגרים. מכל מקום, יש לנו מקרים שאין לנו  
 ברירה לגביהם. יש לנו מקרים אחרים שאנו חסרי מניסין להקליט אותם  
 במוסדות מיוחדים. אנו חסרי מניסין בקשר עם עליית הנוער, ואנו חסרי מניסין  
 לילדי המכס ביחס לסידור ילדים שם.

נוסף לזה יש לנו בעיה אחרת: בשנת החדשים  
 האחרונים, באים אלינו ילדים יותר קטנים, בני 9, 11, 12 שנה. לפעמים,  
 ילד בן 9 שנים מתגלה שהוא יותר משובד מאחרים; ילד כזה ניגש אל  
 הבורת ילדים עם סכין ביד. עיקר גילויי העזובה היא בקרב הילדים,  
 כפי שאמרת קודם, בגילים 9-12.

בית המטפס קובע לילדים סידור המוסד;  
 כלומר המקרים הקשים ביותר, לאחר שהם עוברים את כל גלגולי המבחן.  
 מטפס הילדים שנתגלו במטח שנת החדשים האחרונים, ואשר הם מטתייכים  
 למטרת העזובה והעבריינות הוא, 128, אלא ביניהם ישנם ילדים בגיל צעיר  
 מנד.

כתוצאה מכך, אנו רואים שהמקור הוא המטפס.  
 ישנם מקרים שאנו רואים שהסדר הטוב ביותר הוא סידור במטפס. זוהי,  
 לדעתי, הדרך לטיפול הרצוי ביותר.

לפי המכס עם עליית הנוער, כל ילד עולה  
 110 לירות לחודש, פלוס ההצטרף ליוקר המחיה ופלוס צנוד רמטוני שעולה  
 120 לירות. סידור ילדים מופרעים ביותר במטפס, עולה 90 לירות לחודש.  
 לא כל ילד אפשר לסדר במטפס.

מר ברטלע:  
 אילו היו נכונות אותן המטפסות טרצויות  
 לנו לקבל ילדים כאלה, כי אז היינו מוטרדים  
 שכדאי לנו לשלם אף יותר מזה.

גב' הוטנר:  
 מקום הסתכלות לבנות יש לנו בכל מוסד.  
 למיין והסתכלות אנו שולחים את הילדים  
 אשר עליהם ישנה הצעה לסדר בסעון. המוסד הזה מסתכל בילד ולכל  
 תגובותיו. הוא עובר את כל הבדיקות. בעצם יש לנו אדם אחד שהוא  
 במיוחד מומחה בסידור זה; הוא מרכז את ההסתכלות בילדים, צוות מיוחד  
 של עובדים במחלקה זו, אין לנו, אבל אנו מסתדלים, והעובדים עוברים  
 הדרכה. אנו מקיימים ישיבות מסותפות שהן גם כן בבחינת הדרכה לגבי  
 כל ילד וילד.

מהו המצב שנוצר לאור העובדות הקיימות?  
 כל בערה שנמצאה עוברת עכירת מין, בית המטפס שולח אותה ישר למוסד  
 מבלי לבדוק אם היא טמאית לאותו מוסד, ואף מבלי לבדוק אם היא  
 עלולה להדביק את האחרות במחלת-מין שלה.

המוסדות שלנו, בתוקף זה שמקבלים את החומר  
 הקשה ביותר - ילדים מופרעים קשים - הרי שהם זקוקים בהחלט לתחנה  
 ניידת לטיפול במוסדות, בזה אנו נפתח ונחזק את הילדים במטפס  
 הברתיים. במידה מסויימת, כל ילד זקוק לגישה אינדיבידואלית ע"י  
 המטפלים, וזאת אין לנו. אי אפשר להסתמס בתחנות הקיימות בעיר, מטום

סקטה לטלטל את הילד לזאת תחנה הנמצאת בעיר. תחנות כאלה ישנן בשלוש הערים הרחשיות: וסגית, טרום שהטיפול הפסיכונבליטי הוא מהורה בעיה סגור רצינית, כיצד לא ליצור סתירה בין הטיפול הפסיכו-נבליטי ובין הטיפול הנכון והמתאים לילד. אנו לא נוכל להתקדם כראוי אלא אם כן ננחה בקים את היחידה הזו שהיא תפעל בתוך המוסדות.

הבעיה של הטיפול העוקב: ילד הנמצא, נאטר, שבתיים בתוך המוסד, והוא נתקבל פחות או יותר בתנאים שטר יימיי, בתנאים עצמאיים בסביבתו, עם אותו ילד אנו צריכים להתחשב, שטם שהמטפח איננה מוכנה לעזור להקלטו. ופה מתעוררת בעיה תקציבית. כבר עכשין יש לנו 100 ילדים, וזה סדן ועד בטר-טבע, שטר מותם אנו צריכים לסדר. לצערנו, יש לנו רק אדם אחד בתקן, והוא איננו מוכן להיכנס לעבודה כל עוד אין לו את הצוות המתאים. הוא טוען, כי הוא לא יוכל להתגבר על העבודה הזו. רצוני לציין כמה מבנים נחוצים לנו, וזה כפיניסום הכראי בסמוכות: סחיפה ועד טרלה - אדם אחד; אדם שני - טל-מביב כולל המעברות שממביבה ועד חיפה; אדם שלישי - מירוסליים, זהו ריכוז כבר ביותר, כולל לוד-רמלה; אה"כ בג טונו הדרום, בטר-טבע וכו'.

הפעולות בטסה זה מתבטאות כדלקמן:

בטסן 3 חדשים לפני שהילד עוזב את המוסד, הילד צריך להיטבצט בטיפול עוקב; צריך להכיר את הילד, וצריך לראות פחות או יותר את הסידור עבודתו. זה כולל עד כמה הן המפטרות והסיכויים לסדר את הילד בסביבתו הקודמת. אנו כטובן מטודלים שהילדים, לאחר עוזבם את המוסד, ילכו לכפר. (ב) בטידה שהילד חוזר לסביבתו - זה קשר בסביבת עבודה בסביל הילד - יש לעמוד על המספר בין הילד ונותן העבודה והמטפחה. כלומר, בשלבים הראשונים - להקל עד כמה שאפשר לילד את הסתגלותו לסביבה אליה הוא חוזר. (ג) הקצבה כספית לילד על סנת להתקדם.

ישנם מקרים כאלה אשר מותם אנו פצליחים

לסדר במוסדות הקלאיים, וזה מותנה בתשלום מיוחד מצדנו. לאחר שהילד כבר טודר בעבודה או במקום סטויים, אנו מוצאים אדם טן החברה, אשר כוטל עלינו להטגיה על הילד, והוא נחשב כעין פטרון. דבר זה גם נאטבון רק לאחר שהילד נקלט בפיזה שהוא מקום.

בטנה שעברה טיפול עוקב זה היה בשירות

המבחן, ולפי בסיונם הם מוטריים כי הוצאה הפיניסלית הייתה 6800 לירות לטנה. אנחנו בכדי לפתח את הפעולה הזו, דרשנו תקציב בסכום של 14 מלף לירות, מולם קבלנו רק 5000 לירות, כלומר, יש לנו גרעון עוד טטנה שעברה בסכום של 1800 לירות. גרטה לי כי אין הצדקה למוסדות אם לא יהיה טיפול עוקב אשר יעמוד על רמה.

זאת ועוד: אנו נתקלים בעוד בעיה כללית

רהיט, הכשרת עובדים. אולי ארחיב את הדבור על כך לאחר שאמסור לכם על בעיית הפרסונל.

המוסדות שלנו מבוטסים על טיפול חברתי,

על אנת לטקם את הילד; הקניית סקצוע או שלבים ראשון אל הקניית סקצוע. גם ספורט ונופש הנם חלק חסלב ונכבד ביותר בטיפול זה. אין לנו גיוון סקצועי. אפילו במוסדות הקטנים ביותר, אין לנו אמטרות ספסית של טיון רצינולי של הילדים הנטלחים אלינו, מותם אנו חייבים לקבל. על אף ההסתוריות שלנו, אנו חייבים לקבלם.

וכאשר מטרתי קודם לכן, כל ילד מהורה בעיה

מהרת. יש הכרח שכל ילד ינוסה בגמיון טובה, כלומר - לגטות שאת יעברו בבתי-טלמכה, ואם הם לא נקלטו - למצוט להם מקום עבודה אחר. אנו איננו יכולים לקבוע שכל הילדים יעברו בחקלאות, ובסופו של דבר - לאחר צאתם מהמוסד - כולם ילכו לחקלאות. זה לא יתכן, כי כל הילדים, לאחר עוזב את המוסד, ילכו לעיר ולא לכפר.

בעיית הפרסונל שלנו, זוחל בעיה עקרונית. קשה לנו מאוד מאוד למצוא את הפרסונל המתאים. (א) מפני שהמסדות שלנו הם פחות לעיר. (ב) מסום שתנאי העבודה הם קשים ביותר, כלומר: הזמיל והמסד נמצא בריחוק מהעיר, מזל רוב העובדים לאחר שהם גורמים את 8 או 7 שעות עבודתם, הם אינם מסוחררים עדיין מהמסד. הילדים יודעים שהם נמצאים בחדריהם, הולכים אליהם. יוצא איפוא, שהם נמצאים תמיד בסתירות קשה ומתמדת; החופש שלהם הוא מצומצם. לעומת זאת, ההוראה בבתי-המספר היא החרת: הסורה עובד 5 שעות ביום, יש לו חופש וכו' וכו', כל זה לא נמצא אצלנו. החופש הטוב של העובדים שלנו הוא 7 ימים בלבד, ורבים מהם מבליים את חופשתם בפנים המסד.

(ג) כמו במקומות אחרים בעולם, כן אצלנו, אין לנו עדיין שם למקצוע שלנו. אדם העובד אצלנו, אם בהדרכה, אם בהוראה במסד וכו', אין שם למקצועו; אין לו זכות פרופסיונלית. גם בארצות-הברית וגם בשוויצריה נעשו בסיונות בבתי-המספר לתקנים מחלקה סיוודת בסביל עובדים טורים. התקשרתי איתם ונקטתי איתם לסלוח לנו את תכנית הלימודים שלהם, מהי ההשכלה הדרושה, ומהו המסד המקצועי שצריך בכדי שהעובדים יהיו מוכשרים בעבודתם. זה בודאי יאייב שזה יאיה במידה הרבה יותר מדונה מהרגיל, הדרכה תוך כדי עבודה.

ג. טרדיטי: אנו טרם קבלנו החלטה בענין הקטוצים בתקציב מסדר המעד.

היו"ר ר. הקטיו: אנו לא נגיע להחלטות, אלא לסיכומים.

ג. טרדיטי: אני מציע שהישיבה הבאה תוקדש לענין זה.

ש. כפרית: אנו לפעטה לא רצינו לדון על מסדות בלבד, כי אם על הבעיה כולה. הייתי רוצה לדעת, מהו מספר הנערים הזקוקים לסידור, ומהו המצב בקרב הנוער העולה; אולי אפשר לקבל גם פרטים על העבודה המשותפת עם עליית הנוער, כי שומעת אני פה שיט להם מסדות לילדים מופרעים. כמה ילדים נמצאים עדיין בבתי-הסוהר, אם יש כאלה.

להמשיך בבניה זן בישיבה הבאה. ה ו ח ל ט

הישיבה ננעלה בשעה 11.20.